

No 15. Πολυτεχνείο, τότε και τώρα. Ποια η σημασία της επετείου σήμερα;

Συμπληρώνονται 41 χρόνια από το Νοέμβρη του 1973. Τότε που οι φοιτητές του Πολυτεχνείου σήκωσαν το κεφάλι ψηλά. Τότε που αποφάσισαν αποχή από τα μαθήματά τους. Που προχώρησαν σε δυναμικές διαδηλώσεις και έθεσαν σε λειτουργία έναν ελεύθερο ραδιοφωνικό σταθμό, μία ελεύθερη φωνή της νεολαίας, θέλοντας με αυτόν τον τρόπο να εκδηλώσουν δημόσια πως το δημοκρατικό φρόνημα του ελληνικού λαού δεν μπορεί να υποταχθεί και η νέα γενιά που διακατέχεται από ανυπομονησία, θάρρος και τόλμη δεν μπορεί να αφήσει τη χώρα σε μία χούφτα επίορκων στρατιωτικών που είχαν βάλει την Ελλάδα στο γύψο.

Έχοντας υποστεί κατά τη διάρκεια της χούντας το βιασμό των δημοκρατικών αρχών, αξιών και προτύπων από τις φασιστικές μεθοδεύσεις που οι μηχανισμοί της καταστολής καθημερινά εφαρμόζαν, η νέα γενιά της πατρίδας μας αντί της μοιρολατρίας και του συμβιβασμού, επέλεξε να δώσει ειρηνική μάχη αντίστασης απέναντι στον απάνθρωπο φασιστικό κρατικό μηχανισμό με το διαχρονικό, παλλαϊκό αίτημα **ΨΩΜΙ – ΠΑΙΔΕΙΑ – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!**

Το σύνολο της παγκόσμιας κοινής γνώμης ασχολήθηκε τότε με την εξέγερση του Πολυτεχνείου και μπορεί η πτώση της αντιλαϊκής, φασιστικής εξουσίας να μην επήλθε άμεσα, τα μηνύματα, όμως, που πέρασε η μεγαλειώδης συμπόρευση της ελληνικής κοινωνίας, καθώς και η καταλυτική παγκόσμια κατακραυγή συνετέλεσαν λίγους μήνες μετά στην πτώση της χούντας, με το δυσβάστακτο τίμημα της εθνικής απώλειας στην Κύπρο.

Η επέτειος του Πολυτεχνείου μας υπενθυμίζει ότι η αγωνιστικότητα της νεολαίας θα αποτελεί πάντα φωτεινό φάρο για την ευόδωση των δημοκρατικών πιστεύω και των λαϊκών

αιτημάτων και επιδιώξεων. Σήμερα ειδικότερα που η νέα γενιά, πάντα από τη φύση της ανήσυχη, αγωνίζεται για τα πιο ιερά δικαιώματα κάθε πολίτη, το δικαίωμα στην εργασία και την παιδεία, δύο ζητήματα που εξακολουθούν να είναι επίκαιρα όπως και τότε.

Η κρίση έχει οδηγήσει ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας και ιδιαίτερα τη νέα γενιά στην ανεργία. Ο κοινωνικός ιστός της χώρας μας εξαϋλώνεται και τα περιθώρια στενεύουν. Περισσότερο από κάθε άλλη φορά στη σύγχρονη ιστορία της πατρίδας μας είναι επιτακτική η ανάγκη να δοθούν λύσεις στα θέματα της οικονομίας, της ασφάλισης, της αντιμετώπισης της φτώχειας που έχει πλήξει μεγάλα τμήματα του ελληνικού λαού.

Το χειρότερο δε, είναι ότι φαίνεται να έχει χαθεί η ελπίδα. Στα μάτια των νέων ανθρώπων αντικρίζει κανείς όλο και περισσότερο αντί την ευφορία και το δυναμισμό, την απογοήτευση και την παραίτηση, καθώς ασφυκτιούν στο πλέγμα που έχουν δημιουργήσει το ανίκανο, δυσλειτουργικό πολιτικό σύστημα και η οικονομική δυσπραγία που επεκτείνεται σε όλες τις εκφάνσεις της καθημερινότητας. Η κρίση, όμως, δεν αποτελεί ελληνικό «προνόμιο». Συνεχίζει το διαβρωτικό της έργο και στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης και η ανησυχία της νεολαίας και η κραυγή αγωνίας των λαών για το αύριο αποτελεί μία σκληρή πραγματικότητα.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ! Βροντοφωνάζουν οι καταπιεσμένοι. Το κύριο αίτημά τους, το οποίο καθίσταται ακόμα πιο σαφές στη πατρίδα μας που αποτέλεσε την κορύφωση της παγκόσμιας κρίσης, είναι ένα πολιτικό σύστημα που θα ανταποκρίνεται όχι στις αδηφάγες ορέξεις των αγορών, αλλά στις λαϊκές απαιτήσεις. Ένα σύστημα που θα έχει τη θέληση, αλλά και την ικανότητα, να έρθει σε σύγκρουση με το κατεστημένο και θα προχωρήσει με αποτελεσματικό τρόπο στις μεταρρυθμίσεις που θα επαναφέρουν την κοινωνική ειρήνη. Και σε αυτήν την περίπτωση επομένως, όπως τότε, η μεγάλη ελπίδα είναι η νεολαία. Που θα δώσει το έναυσμα για μια γενικευμένη λαϊκή απαίτηση να αναδειχθούν μέσω αγώνων και πίεσης οι δυνάμεις που θα βγάλουν την πατρίδα μας

από την κρίση, ώστε να μπει εκ νέου στις ράγες της επανεκκίνησης.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΟΡΕΙΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ!

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς,

Το Διοικητικό Συμβούλιο